

[Finansministeren.]

værende Aar altsaa blive ca. 50 Mill. Kr., og dertil kommer de 30—40 Mill. Kr. paa Driften.

Hvad 1934—35 angaar, er Forholdet det, at der er Udgifter efter Kriselovene paa 21,2 Mill. Kr. paa Driftsbudgettet og 22,2 Mill. Kr. paa § 26. Der vil være en Ekstraindtægt paa ca. 37 Mill. Kr., for saa vidt man forlænger de ekstraordinære Indkomstlove, som der er Tale om. I disse Beløb er dog regnet med, at der ogsaa for det kommende Aar skal udbetales 20 Mill. Kr. til Amtskommunerne. Hvis dette Beløb ikke kommer til Udbetaling, vil der, hvis man forudsætter, at Indtægtsbestemmelsen skal være gældende, blive et Beløb til Raadighed dér. Resultatet bliver altsaa, at der paa Driften er ca. 16 Mill. Kr. til Raadighed til Dækning af svigtende Indtægter og almindelig Stigning af Udgifter som Følge af Socialreformen, der for 1934—35 vil give en Merudgift paa ca. 30 Mill. Kr., væsentligt hidrørende fra, at der sker en Overføring af Udgifter fra Kommunerne til Staten.

Der er blevet sagt, og det siges i Venstrepressen, at hvis Regnskabet for 1932—33 var opgjort paa en rigtig Maade, skulde der ikke være et Underskud paa 20 Mill. Kr., men et Underskud paa 50 Mill. Kr., idet Finansministeren ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget gjorde opmærksom paa, at ca. 29 Mill. Kr., hidrørende fra de sociale Udgifter, egentlig kunde siges at høre ind under Regnskabet i 1932—33, men var overført til 1933—34. Og saa siger man i Venstrepressen: Der kan I se, hvilket falsk Regnskab det er, og det ærede Medlem Hr. Korsgaard istemmer denne Sang.

Hvorledes forholder det sig nu med disse 29,2 Mill. Kr.? Da Finanslovsforslaget var til tredie Behandling her i Folketinget, fremsendte Socialministeren Ændringsforslag gaaende ud paa, at der paa Finanslovsforslaget for 1933—34 blev opført dette Beløb paa 29,2 Mill. Kr., og det siges i Bemærkningerne hertil — det findes i Bilag til Ændringsforslagene i Tillæg B. Sp. 910 —:

„Paa den Statskassen herefter paa hvilende Refusion er der i Medfør af den Socialministeriet ved Bestemmelserne i de nævnte Love tillagte Bemyndigelse i

betydeligt Omfang udbetalt Forskud allerede i indeværende Finansaar, men den endelige Afregning vil først kunne ske i Finansaaret 1933—34.“

Derefter indstiller Socialministeren, at disse 29,2 Mill. Kr. opføres paa Finanslovsforslaget for 1933—34. Hele Finansudvalget — jeg husker ikke, om det ærede Medlem Hr. Korsgaard paa dette Tidspunkt var i Finansudvalget, det har jo undertiden skiftet lidt mellem de konservative Medlemmer —, men hele Finansudvalget tiltræder denne Indstilling. Og da jeg nu havde læst i Venstrepressen, at dette var ogsaa en falsk Fremstilling, slog jeg op i Rigsdagstidende for at se, paa hvilken Maade Venstre og Konservative havde tordnet mod, at man opførte disse Bevillinger paa Finanslovsforslaget for 1933—34. Og saa viser det sig, at hele Debatten ved tredie Behandling fylder een Spalte i Rigsdagstidenden, og denne fremkom ved, at det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) talte om en Bevilling til Flakkebjerg-Institutet, og Ordføreren, det ærede Medlem Hr. Olufson, svarede ganske kort. Det var alt, hvad der blev talt om Socialministeriets Budget. Hele Rigsdagen stemte for, at disse 29,2 Mill. Kr. skulde opføres paa Finanslovsforslaget for 1933—34. Jeg spørger da, hvad er Hensigten med at give det Udseende af, at man har pyntet paa Regnskabet ved at føre disse 29,2 Mill. Kr. op paa Finanslovsforslaget for 1933—34? Nej, her er ingen Bordpynt, Regnskabet er opstillet, uden at man fra Ministeriets Side har grebet ind, opstillet af Embedsmændene paa Grundlag af Finanslovens og Tillægsbevillingslovens Vedtagelse.

Jeg nævnte ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse, hvorledes Regnskabet fra det ene Aar greb ind i det andet, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller understregede dette i sin Tale. Det er det, der er sket, det er det, alle maa erkende, det kan ikke være anderledes i disse Aar. Og den Omstændighed, at indeværende Aar, foruden et Driftsunderskud, vil kræve øgede Bevillinger til § 26, er omtalt, og det giver sig af sig selv, at naar Finanslovsforslaget, som det blev vedtaget, lyder derpaa, maa der ogsaa kræves Bevillinger dertil. Men det er ganske urigtigt, naar man nu i Venstrepressen raaber ud over Verden, at der paa Statens Finanser er et Underskud, der er